

Eider var erkjendt, at det Udvalg, som Folkethinget dengang besluttede at nedsætte, skulde være et Udvalg, der ingen Ting maatte bestille, det skulde kun være et Venteudvalg. Han paaberaabte sig ogsaa i den Henseende en Udtalelse af mig som Forslagsstillernes Ordførere, i hvilken jeg skulde være gaaet ind paa den samme Betragtning. Dersom jeg havde haft denne Opfattelse, vilde der vistnok ikke have været nogen synderlig Grund til at faae et Udvalg nedsat, men det er da nu ogsaa saa helbigt, at jeg udtrykkelig i saa Henseende har taget et Forbehold paa Forslagsstillernes Begne, og jeg skal med den høitærede Formands Tilladelse oplæse en Sætning af, hvad jeg da udtalte. Den lyder saaledes: „Naar jeg altsaa fremdeles ikke paa Forslagsstillernes Begne kan tage Forslaget tilbage, da er det, fordi jeg ingenlunde anser et saadant eventuelt Udvalg for at skulle være nødt til blot at være et Venteudvalg, som skal afsente et endeligt udarbejdet Forslag fra Regjeringsens Side.“ Jeg udviklede saa videre, hvilke Cøventualiteter der vilde kunne indtræffe, som vilde kunne gjøre det muligt for Udvalget at optage sit Arbejde. Jeg tror, saaledes, at jeg paa Forslagsstillernes Begne har taget det fornødne Forbehold i saa Henseende, og den Fortrøstning, som ærede Medlemmer maatte have haft til, at dette Udvalg Intet skulde bestille, havde de forsaavidt paa deres egen Regning, og jeg ser heller ikke, paa hvilken Maade man derved skulde have forurettet dem. Det skulde da vel ikke være de ærede Medlemmers Mening, at de i saa Fald vilde have givet Udvalget en anden og muligvis stærkere Sammensætning, saaledes at de ikke skulde være udsatte for i det yderste Dødblik at kassere deres egne Udvalgsmedlemmers Betænkning og diktere en ny. Er det Meningen, have de selv overtaget Ansvaret for en saadan Sammensætning af Udvalget, og der er ikke givet nogen Anvisning paa Andet fra vor Side.

Formanden (Kraabe): Om jeg forstod det ærede Medlem rigtig, sigtede dette atter til Noget, som kun hører hjemme paa Dverveielsernes foresøbige Standpunkt: i Udvalget. Jeg beklager, at der er en Tilboelighed til stadig at komme ind paa dette, som ikke uden Skade kan føres ind i Forhandlingerne her.

Bojzen: Jeg er saa villig som Noget til at erkjende dette, og jeg har ogsaa ansørt, at det kun var serlige Grunde, som fik mig til at frembringe enkelte Punkter af de i Udvalget foregaaende Forhandlinger. Det ærede Medlem fra Rjøge udtalte, at Flertallet søgte her at paaotroiere Thinget en vis Afgjørelse. Jeg veed ikke, hvorpaa det ærede Medlem bygger denne Udtalelse. Der er ikke fra vor Side forsøgt nogenformelt Paaotroiering; Forslaget foreligger for Thinget og har foreligget for Udvalget til fri Dverveielse.

Noget Andet er, at jeg for mit Bedkommende i Kraft af den Myndighed, jeg har som Formand i Udvalget, har troet det rigtigt, naar der i et Udvalg er opnaet et Flertal for Afgjørelsen af et Lovforslag i en vis Retning, at sætte en Grændse for den Ret, Mindretallet har til at forhale Sagen, og hvor der er et Udvalg, hvor et saadant Refultat eller Udsigten dertil foreligger, og jeg er Formand i dette Udvalg, skal jeg vel vide at sætte Grændsen for denne Mindretallets Ret. Det ærede Medlem udtalte, at det var et umodent Arbejde, som her foreligger. Jeg vil derom sige, at De maaske erindre, at det er et Udkast, et Udarbejde, som vi ikke tilskrive os Ugen for, hvad dets Udførelse angaar, dets Redaktion i alle dets mange Detailbestemmelser. Det ærede Medlem for Rjøbenhavns 5te Valgkreds har allerede gjort opmærksom paa, at det skyldes en af vore mest udmærkede Jurister netop paa dette Omraade. Forslaget har den Egenkap, som ogsaa det ærede Medlem for Rjøbenhavns 5te Valgkreds udtalte, at det er Intet i det, som det ikke vil være muligt eller ikke rigtigt at vedtage, thi man vil være fuldt betrygget for, at der i dette Lovforslag ikke indeholdes nogen Selvomdølgelse eller Meningsløshed. Men noget Andet er, at der vel i Evidens Løb kan have udviklet sig paa enkelte Omraader en anden Opfattelse af juridiske Spørgsmaal, som man nu vilde have givet et andet Udtryk end det, det dengang fik, og Forslagsstillerne ere meget langt fra at tiltro sig selv den Ufeilbarhed, som hørte til at forelægge et Forslag, som ikke trængte til Forbedring. Jeg er vis paa, at det ikke vil være vansteltigt at tilføje Forslaget saadanne Forbedringer, hvorom det Flertal, der bærer Sagen frem til 3die Behandling, kan enes. Men ganske vist, dersom der bliver Spørgsmaal om saadanne Ændringer, der ville sætte den Enighed paa Spil, der nu er tilstede, er jeg vis paa, at ikke nogen Side af dette Flertal vil søge at storme en saadan Ændring igjennem. Men det er min Opfattelse, at der heller ikke vil blive Spørgsmaal om saadanne Ændringer, men at vi let skulde kunne enes, og det maaske ogsaa hurtigt, om saadanne Ændringer, som man fra alle Sider erkjender for at være Forbedringer i Lovforslaget. Det ærede Medlem kom saa ind paa en Karakterisering af den foreslaede Bøiestraf, og jeg skal ikke dvæle ved de stærke Ord, han i saa Henseende benyttede. Han søgte at forsvare, at Bøiestrafen nu bruges ombord. Den er jo en gammel bekendt Straf i saa Henseende, og jeg tror heller ikke, at den just har bevirket nogen forfærdelig stor Næbsel blandt Matroserne ombord. Det ærede Medlem søgte saa at gjøre gjældende, at det var en ganske anden Sag. Det havde han ogsaa været med til at stemme for at gjøre Bøiestrafen fremtidig anvendelig ombord. Men det ærede Medlem gjorde en Adskillelse mellem Forholdene ombord og iland og sagde, at ombord